UUTISET

Komissiolta ymmärrystä pohjoisen TTIP-huolille

Komissaarit **Cecilia Malmström** ja **Phil Hogan** vastasivat tiistaina Suomen ja Ruotsin tuottajien kirjeeseen (MT 2.4.), joka koski maatalouden asemaa EU:n ja Yhdysvaltain kauppaneuvotteluissa.

Pohjoisten tuottajien huolet ovat näin ollen TTIP-sopimusta neuvottelevien tiedossa.

Lyhyehkö vastaus ei sinällään paljasta mitään uutta.

Johtaja **Juha Ruippo** MTK:sta pitää kuitenkin hyvänä, että sekä komission kauppapoliittisella että maatalouspääosastolla ymmärretään ne kustannukset, jotka pohjoisissa oloissa syntyvät laadukkaasta maataloustuotannosta ja eläinterveydestä.

”Jaamme täysin näkemyksenne siitä, että Yhdysvaltain markkinoilla on mahdollisuuksia jalostettujen elintarvikkeiden viennille. Olemme sitoutuneet edistämään lisäarvotuotteiden markkinoille pääsyä neuvotteluissa”, kirjeessä todetaan.

Toiseksi komissaareille tähdennettiin muuta Eurooppaa korkeampia tuotantokustannuksia, minkä vuoksi varsinkin sian ja siipikarjanlihan tuotanto on vaikeuksissa, jos tuonti Yhdysvalloista vapautuu nopeasti.

”Kustannusero ei ratkea vain tuontikiintiöitä muokkaamalla, vaan meille herkille tuotteille tarvitaan myös jokin rajasuoja”, Ruippo muistuttaa.

Komissio vakuuttaa, että ruuan- ja maataloustuotannon säännösten vaikutus tuotantokustannuksiin on ”täysin tiedossa”.

Komissaarit vakuuttavat lisäksi, että komissio ei ole muuttamassa suhtautumistaan kasvunedistäjiin kuten hormoneihin. He eivät kuitenkaan vastaa Suomen ja Ruotsin tuottajien huoleen siitä, että amerikkalaistiloilla käytetään maidontuotannossa myös antibiootteja hormoneita vastaavalla tavalla lisäämään tuotantokykyä.

KAIJALEENA RUNSTEN

Turkistarhausta vastustaville tukea Kiinasta asti

Turkistarhauksen vastustajat osoittivat torstaina mieltään Helsingissä. Mielenosoitus huipentui eduskuntaryhmien edustajille luovutettuun kansainväliseen vetoomukseen, jossa vaaditaan turkistarhauksen lopettamista Suomessa. Vetoomuksen on allekirjoittanut yli 200 000 ihmistä, joista 180 000 on ulkomaalaisia.

”Yhä useammissa maissa suuntaus on kohti tiukempaa sääntelyä tai turkistarhauskieltoja, joten Suomen löysä linja sekä asema yhtenä maailman suurimmista tarhaajamaista herättää yhä enemmän huomiota”, Animalian toiminnanjohtaja **Salla Tuomivaara** sanoo.

Turkiseläinten kasvattajien liiton toiminnanjohtaja **Marja Tiura** puolestaan tulkitsee ulkomaalaisten suuren osuuden siten, että suomalaiset kunnioittavat turkiselinkeinon edellisellä eduskunnalta saamaa tukea.

”Meillä on päättäjien vankka tuki, jota tämä mielenilmaus ei horjuta.”

Mielenosoituksen järjestivät Oikeutta eläimille, Animalia, Animal Eco, Helsingin eläinsuojeluyhdistys, Luonto-Liitto, Maan ystävät, Suomen Eläinsuojeluyhdistysten liitto, Vasemmistonuoret, Vegaaniliitto, Vihreiden nuorten ja opiskelijoiden liitto sekä Loomus ja Loomade Nimel Virosta.

Mielenosoittajien tavoitetta tukevat myös eläinoikeusjärjestöt Ruotsista, Hollannista ja Kiinasta sekä maailman suurin eläinoikeusjärjestö PETA, kansainvälinen turkisten vastaisten järjestöjen kattojärjestö Fur Free Alliance ja eurooppalaisten eläinsuojeluyhdistysten kattojärjestö Eurogroup for Animals.

PIIA MATIKAINEN

KARI SALONEN

Vapon Isosuolla Punkalaitumella päästiin torstaina jo turpeen noston makuun. Niilo Lintunen kääntää ja Juha Laurila karheaa.

Turpeen nosto vähentäisi kasvihuonekaasuja

Turpeen nosto vähentää kasvihuonekaasuja, kun valitaan sopivat, jo ojitetut suot. Turpeen käyttö voidaan viisinkertaistaa ja korvata energian tuonti, Antti Kivimaa hehkuttaa.

Turpeen käyttö voidaan viisinkertaistaa Suomessa ja samalla vähentää kasvihuonekaasupäästöjä ilmakehään, sanoo teollisuusjohtajana pitkään toiminut Nisclusterin neuvonantaja **Antti Kivimaa**.

Hänen mukaansa turpeen käytön lisääminen olisi loistava kansallinen mahdollisuus, jolla saataisiin 30 000 uutta työpaikkaa maahan, päästäisiin eroon Venäjän energiasta ja samalla parannettaisiin ympäristöä.

Ruukki Groupissa, puuteollisuudessa ja VTT:llä johtajana toimineen Kivimaan teesit kuulostavat uskomattomilta, mutta nykyisin eläkkeellä oleva ja useiden yhtiöiden hallituksissa toimiva Kivimaa uskoo laskelmiinsa vankkumatta.

”Tärkeintä on pari–kolme vuotta sitten saatu tieto siitä, että tietyt jo ojitetut turvemaat eivät sido hiilidioksidia vaan toimivat kasvihuonekaasujen päästölähteinä. Kun niistä kaivetaan turve energiaksi ja metsitetään pohjat, päästöt vähenevät.”

Päästölähteestä nieluksi

Kivimaa markkinoi sanomaansa ”turpeen ja puun liittona”.

”Parhaimmillaan meillä on 25 vuoden päästä yli 500 000 hehtaaria uutta metsää, joka sitoo hiiltä sen sijaan että sama alue turvemaana päästäisi sitä. Samalla puuta saadaan lisää kasvavaa metsäteollisuutta varten.”

Kivimaa pohjautuu laskelmissaan Lappeenrannan yliopistossa ja Metsäntutkimuslaitoksessa tehtyyn tutkimukseen, jonka perusteella Suomessa on ainakin satatuhatta hehtaaria hiilipäästösoita.

Kivimaan mielestä niitä on kuitenkin roimasti enemmän, ”tutkimus oli tehty rajatulle alueelle ja varman päälle”.

Turpeelle pitäisi luoda oma sertifikaatti samoin kuin puulle. ”Se takaisi, että turvetta nostetaan puhtaasti vain ilmastoa kuormittavilta soilta.”

Kivimaa huomauttaa, että suota on Suomessa kolmasosa ison maan pinta-alasta.

”Suot pitää erottaa eri luokkiin ja käyttää vain soveltuvia, joita on kyllä tarpeeksi. Jos vain viisi prosenttia jo ojitetuista soista otettaisiin käyttöön, se riittäisi korvaamaan neljän miljardin euron verran energian tuontia vuodessa.”

Luonnontilaa puhtaampaa

Nostoalueilta tulevat vedet pystytään puhdistamaan niin tehokkaasti, että ne ovat puhtaampia kuin luonnonsuolta tulevat, Kivimaa vakuuttaa. ”Se tietysti maksaa mutta energian hintaan nähden vähän.”

Antti Kivimaa uskoo, että turpeesta saataisiin Suomeen liki Norjan öljyn veroinen energialähde ja vielä puhdas ympäristölle.

Kivimaata syytetään joskus oman bisneksensä edistämisestä, koska hän on mukana kymmenen prosentin osuudella vesienpuhdistusmenetelmiä tuottavassa Saloyssa. Hänen mukaansa sillä ei ole merkitystä koko valtavan asian rinnalla, mutta se lisää tietoa turvevesien puhdistamisesta.

Turve pitäisi jalostaa Kivimaan mielestä biopolttoaineeksi eikä käyttää vain lämmön tai sähkön tuotantoon. ”Nestemäisiä polttoaineita tarvitaan varmasti vielä kymmeniä vuosia.”

Hän on hahmotellut 25 vuoden mittaista hanketta, jossa nykyiseen nähden 5–6-kertainen tuotanto vähentäisi valtiontalouden vajetta. Kotimaisen lisätyöpanoksen arvo olisi yli 1,7 miljardia euroa vuodessa.

Turve työllistäisi yli 30 000 ihmistä Keski-, Itä- ja Pohjois-Suomessa.

25 vuoden kuluttua Suomen hiilidioksidipäästöistä on vähentynyt pysyvästi 10 miljoonaa tonnia eli saman verran kuin liikenteen nykypäästöt.

”Mitään tukea ei tarvita. Teknologia olisi kokonaan kotimaista, kestävän kehityksen mukaista ja vientiin sopivaa.”

Hän vertaa turvetta tuulivoimaan: ”Tuulimyllyille myönnetään Suomessa jopa 300 miljoonaan euroon nousevaa tukea vuodessa.”

JOUKO KYYTSÖNEN

Ojitetut paksuturpeiset suot päästölähteitä

Runsaspäästöisiä turvealueita on Suomessa vähintään sata tuhatta hehtaaria. Eniten niitä on Pohjanmaan länsiosissa.

Lappeenrannan teknillinen yliopisto ja Metsäntutkimuslaitos eli nykyisen Luonnonvarakeskus selvittivät turvevaroja neljä vuotta sitten.

Tutkitut suot olivat ojitettuja suopeltoja ja metsitettyjä soita. Niiden yhteisiä ominaisuuksia olivat ravinteikas kasvupaikka, ravinteiden epätasapaino ja suuret kasvihuonekaasupäästöt. Metsiksi ojitetut turvemaat olivat vajaatuottoisia, ja niissä oli hieskoivuvaltainen ja heikko puusto.

Tutkimukset tekivät tutkijat **Sanni Väisänen** Lappeenrannan teknillisestä yliopistosta sekä **Niko Silvan** Metsäntutkimuslaitoksesta.

Tutkimuksen mukaan tuotantoa kannattaa suunnata runsaspäästöisille alueille. Kasvihuonekaasut vähenevät kolmanneksen verrattuna kivihiileen.

Turvetuotannon jälkeen puusto kasvaa turvekerroksen ohenemisen vuoksi alkutilannetta paremmin ja sitoo hiilidioksidia enemmän, tutkimuksessa todetaan.

Jotta turvetuotannon päästöjä voitaisiin vähentää nykyisestä, on huolehdittava tehokkaasta biomassan kasvusta turvetuotannon jälkeen, lyhennettävä tuotantoaikaa ja minimoitava kentille jäävän turpeen määrä.

JOUKO KYYTSÖNEN

Turvemaiden käyttö Suomessa

Yhteensä 9,29 miljoonaa hehtaaria

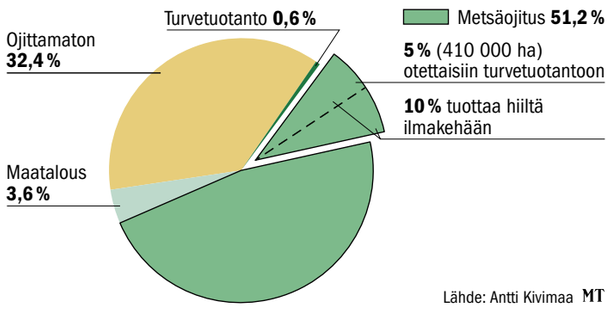

Lähde: Antti Kivimaa MT

Tuotanto vasta alkutekijöissään

Vapo vähentää nostoa kolmasosan

PUNKALAIDUN (MT)

Turpeen tuotanto on vasta alkuvaiheessa märkyyden ja kylmien säiden vuoksi, johtaja **Juha Koskiniemi** Vaposta kertoo.

Vain Etelä-Suomessa on päästy jyrsinturpeen kuivatuksessa vähän alkuun. Muualla on kunnostettu soita ja tehty valmistelevia töitä, jos niitäkään. Myös palaturvetta on pystytty jonkin verran nostamaan.

”Tuotannon aloitus näyttää jäävän kesäkuuhun. Aloitusaika vaihtelee vuosittain, joskus on päästy nostamaan jo toukokuun alussa.”

Vapon nostotavoite on tänä vuonna 13 miljoonaa kuutiota turvetta, mikä on 30 prosenttia vähemmän kuin viime vuonna.

Koskiniemen mukaan lämmin talvi jätti turvetta tavallista enemmän varastoon ja myös verotus vähensi käyttöä.

Vapo sopeuttaa toimintaansa Keski-Suomessa, Pohjanmaalla ja Pohjois-Suomessa. Sen vuoksi osalle urakoitsijoista ei riitä töitä tai he joutuvat siirtymään etelämmäksi, jossa on enemmän tuotantovaraa.

JOUKO KYYTSÖNEN

Tapani Pekkola lastaa Isosuolla kuormaa, joka sekoitetaan multaan tietyömaalla Hyvinkäällä.

25 VUODEN HANKE

Turve käyttöön

Turpeen käyttö viisinkertaistetaan nykyisestä.
Kasvihuonekaasut ilmaan vähentyvät.
Soiden pinta-alasta viisi prosenttia on turvekäytössä.
Vain jo ojitettuja soita käytetään turvetuotantoon. Lopuksi ne metsitetään.
Sertifikaatti takaa, että turve on peräisin päästöjä aiheuttavilta soilta.
Vedet puhdistetaan luonnontilaisen suon tasolle.
Turpeesta tehdään bioöljyä ja biohiiltä.
Fossiilienergian tuonti vähentyy.
Työllistää 30 000 ihmistä enimmäkseen Pohjanmaalla ja Itä-Suomessa.
Lisätyöpanos 1,7 miljardia euroa vuodessa.
Turpeen vuosikasvu on selvästi suurempaa kuin sen käyttö.
Suo- ja turvemaita on kolmannes maapinta-alasta, 9,3 miljoonaa hehtaaria.
Turvemaista on kolmannes Lapissa, kolmannes Pohjanmaalla ja kolmannes muualla Suomessa.
Turvetuotannon käytössä nyt 0,6 prosenttia suoalasta.
Soiden pinta-alasta 15 prosenttia soveltuu turvetuotantoon.